

UOHSX0091CDZ

ÚŘAD PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Č. j.: ÚOHS-S0635/2016/VZ-45635/2016/551/OPa

Brno: 11. listopadu 2016

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže příslušný podle § 112 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, v rozhodném znění, ve správním řízení zahájeném dne 30. 9. 2016 z moci úřední, jehož účastníkem je

- zadavatel – Karlovarská krajská nemocnice a.s., IČO 263 65 804, se sídlem Bezručova 1190/19, 360 01 Karlovy Vary,

ve věci možného spáchání správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, v rozhodném znění, zadavatelem při zadávání veřejné zakázky „Zdravotnické přístroje - část 7 - Endoskopie a vrtačky“ v otevřeném řízení, jehož formulář „Oznámení o zadání zakázky“ byl ve Věstníku veřejných zakázek uveřejněn dne 28. 8. 2015 pod evidenčním číslem zakázky 507821 a na kterou byla dne 24. 8. 2015 uzavřena kupní smlouva se společností Olympus Czech Group, s.r.o., člen koncernu, IČO 270 68 641, se sídlem Evropská 176/16, 160 41 Praha 6,

rozhodl takto:

I.

Zadavatel – Karlovarská krajská nemocnice a.s., IČO 263 65 804, se sídlem Bezručova 1190/19, 360 01 Karlovy Vary – se dopustil správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, v rozhodném znění, tím, že při zadávání veřejné zakázky „Zdravotnické přístroje - část 7 - Endoskopie a vrtačky“ v otevřeném řízení, jehož formulář „Oznámení o zadání zakázky“ byl ve Věstníku veřejných zakázek uveřejněn dne 28. 8. 2015 pod evidenčním číslem zakázky 507821, porušil zásadu zákazu diskriminace stanovenou v § 6 odst. 1 citovaného zákona v návaznosti na § 98 odst. 1 citovaného zákona tím, že nerozdělil

předmět veřejné zakázky „Zdravotnické přístroje - část 7 - Endoskopie a vrtačky“ na části, ačkoliv povaha předmětu plnění veřejné zakázky rozdělení na části připouštěla a zároveň rozdělení veřejné zakázky na části nebránila aplikace § 13 odst. 3 citovaného zákona, přičemž tento jeho postup mohl podstatně ovlivnit výběr nevhodnější nabídky, a zadavatel uzavřel s vybraným uchazečem smlouvu na veřejnou zakázku.

II.

Za spáchání správního deliktu uvedeného ve výroku I. se zadavateli – Karlovarská krajská nemocnice a.s., IČO 263 65 804, se sídlem Bezručova 1190/19, 360 01 Karlovy Vary – podle § 120 odst. 2 písm. a) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, v rozhodném znění, ukládá

pokuta ve výši 60 000 Kč (šedesát tisíc korun českých).

Pokuta je splatná do dvou měsíců od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

ODŮVODNĚNÍ

1. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „Úřad“), který je podle § 112 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, v rozhodném znění (dále jen „zákon“), příslušný k dohledu nad postupem zadavatele při zadávání veřejných zakázek a soutěži o návrh a k projednání správních deliktů podle tohoto zákona, včetně ukládání sankce za jejich spáchání, obdržel podnět týkající se postupu zadavatele – Karlovarská krajská nemocnice a.s., IČO 263 65 804, se sídlem Bezručova 1190/19, 360 01 Karlovy Vary (dále jen „zadavatel“) – při zadávání veřejné zakázky „Zdravotnické přístroje - část 7 - Endoskopie a vrtačky“ v otevřeném řízení, jehož formulář „Oznámení o zadání zakázky“ byl ve Věstníku veřejných zakázek uveřejněn dne 28. 8. 2015 pod evidenčním číslem zakázky 507821 (dále jen „veřejná zakázka“).
2. V podnětu je namítáno, že zadavatel v předmětném zadávacím řízení v rozporu se zásadou zakazu diskriminace stanovenou v § 6 odst. 1 zákona nerozdělil předmět veřejné zakázky na části, ačkoliv to jeho povaha připouštěla, neboť plnění (dodávka jednotlivých přístrojů) spolu vzájemně nesouvisí a neexistují žádné objektivní důvody, proč tyto přístroje zadavatel měl poptávat dohromady. Tímto postupem zadavatel omezil okruh potenciálních dodavatelů.
3. Na základě obdrženého podnětu si Úřad vyžádal dokumentaci o předmětné veřejné zakázce, přičemž z předložené dokumentace, jakož i z jejích relevantních částí uveřejněných na profilu zadavatele dostupného na adrese <https://www.ppe.cz/v2/profil/kkn> (dále jen „profil zadavatele“) zjistil Úřad následující skutečnosti, které budou podkladem pro rozhodnutí.
4. Zadávací řízení na tuto podlimitní veřejnou zakázku na dodávky ve smyslu § 12 odst. 2 ve spojení s § 8 zákona bylo zahájeno odesláním formuláře „Oznámení o zakázce“ k uveřejnění ve Věstníku veřejných zakázek dne 17. 3. 2015. Dne 21. 3. 2015 byla veřejná zakázka uveřejněna též v Úředním věstníku Evropské unie (č. formuláře 2015/S 057-099225).
5. Podle bodu II.1.5) Oznámení o zakázce „Stručný popis zakázky nebo nákupu(ů)“ a dále bodu 2.1 zadávací dokumentace byla předmětem veřejné zakázky dodávka kompletní endoskopické sestavy pro urologii, 1 ks kolposkopu, 4 ks akumulátorových vrtaček, 1 ks

semirigidního ureterorenoskopu, 2 ks flexibilního cystoskopu, 1 ks optického ureterotomu a 2 ks bipolárního resektoskopu pro nemocnici v Karlových Varech a v Chebu. Předmět plnění zahrnoval jak dodávku zboží s požadovanými technickými parametry do místa určení, tak jeho montáž, instalaci, uvedení do provozu a zaškolení obsluhy. Jeho součástí bylo rovněž poskytování záručního servisu po dobu záruční lhůty.

6. Podle bodu II.1.6) Oznámení o zakázce „Společný slovník pro veřejné zakázky (CPV)“ a bodu 2.5 zadávací dokumentace byl předmět veřejné zakázky označen následujícími CPV kódy:

Kolposkop	kód CPV 33164100-8
Chirurgické nástroje	kód CPV 33169000-2
Endoskopy	kód CPV 33168100-6
Endoskopie, endochirurgické přístroje	kód CPV 33168000-5

7. Rozdělení přístrojů dle místa dodání bylo dle bodů 2.2 a III. zadávací dokumentace takové, že s výjimkou akumulátorových vrtaček pro COS, které měly být dodány na pracoviště jak v nemocnici v Karlových Varech, tak v Chebu (do pavilonu A a B), bylo zbylých 6 přístrojů určeno výhradně pro karlovarskou nemocnici, a to konkrétně do pavilonu C.
8. Celková předpokládaná hodnota veřejné zakázky byla zadavatelem v bodu II.2.1) Oznámení o zakázce „Celkové množství nebo rozsah“ a dále v bodu 2.6 zadávací dokumentace stanovena na 4 776 000 Kč bez DPH, přičemž maximální přípustná hodnota (nabídková cena) pro jednotlivé poptávané přístroje byla stanovena v témže bodu zadávací dokumentace následovně:

Popis	Počet kusů	Maximální přípustná hodnota bez DPH celkem
Kolposkop	1	197 000 Kč
Akumulátorová vrtačka pro COS	4	1 400 000 Kč
Semirigidní ureterorenoskop	1	151 000 Kč
Kompletní endoskopická sestava pro urologii	1	2 280 000 Kč
Flexibilní cystoskop	2	272 000 Kč
Optický ureterotom	1	129 000 Kč
Bipolární resektoskop	2	347 000 Kč

9. Z bodu II.1.8) Oznámení o zakázce „Části zakázky“ vyplývá, že veřejná zakázka není rozdělena na části ve smyslu § 98 zákona.
10. Podrobná technická specifikace uvedených přístrojů byla rozvedena v příloze č. 2 zadávací dokumentace „Formulář pro specifikaci technických parametrů“, přičemž bylo v bodu 2.4

zadávací dokumentace uvedeno, že technické parametry a jakostní a funkční požadavky dodávky specifikované v příloze č. 2 zadávací dokumentace musí nabízené přístroje a zařízení bezpodmínečně splňovat, přičemž zadavatel nepřipustil žádné odchylky mimo rámec číselných hodnot parametrů uvedených v příloze č. 2 zadávací dokumentace veřejné zakázky.

11. Tyto parametry byly dále v rámci dodatečných informací k zadávacím podmínkám ve smyslu § 49 zákona ze dne 7. 5. 2015 a 13. 5. 2015 upraveny (změněny), a to konkrétně pro položku „ROP VIII_10 – Kompletní endoskopická sestava pro urologii“ a dále položky „ROP VIII_11 – Flexibilní cystoskop“ a „ROP VIII_8 – Akumulátorová vrtačka pro COS“ s tím, že změněné technické specifikace byly spolu s dodatečnými informacemi uveřejněny na profilu zadavatele.
12. Podle bodu VIII. zadávací dokumentace byla základním hodnotícím kritériem nejnižší nabídková cena ve smyslu § 78 odst. 1 písm. b) zákona.
13. Lhůta pro podání nabídek byla zadavatelem stanovena do 14. 5. 2015 do 10:00 hodin a následně prodloužena do 30. 6. 2015 do 10:00 hodin.
14. Jak vyplývá z písemné zprávy zadavatele uveřejněné na jeho profilu dne 27. 8. 2015, byla v této lhůtě podána pouze jedna nabídka, a to nabídka uchazeče Olympus Czech Group, s.r.o., člen koncernu, IČO 270 68 641, se sídlem Evropská 176/16, 160 41 Praha 6 (dále jen „vybraný uchazeč“), se kterým zadavatel uzavřel dne 24. 8. 2015 kupní smlouvu (dále jen „smlouva“) s celkovou cenou ve výši 4 758 540 Kč bez DPH.
15. Ze smlouvy vyplývá, že vybraný uchazeč je sám schopen dodat veškeré přístroje a zařízení, jež byly předmětem veřejné zakázky, s výjimkou akumulátorové vrtačky (ortopedického akumulátorového vrtacího systému), resp. sestavy 3 vrtaček v celkovém počtu 4 kusů od výrobce Synthes, který dodává subdodavatel vybraného uchazeče – společnost Johnson & Johnson, s.r.o., IČO 411 93 075, se sídlem Karla Engliša 3201/6, 150 00 Praha 5.
16. Úřad dále v rámci šetření podnětu před zahájením správního řízení z moci úřední oslovil dodavatele působící na trhu se zdravotnickými přístroji a vybavením, aby odpověděli na otázku, zda by byli schopni dodat celý předmět veřejné zakázky, či alespoň některé ze zadavatelem poptávaných zdravotnických přístrojů a vybavení, přičemž výsledek tohoto „průzkumu trhu“ byl následující.
17. Žádný z Úřadem oslovených dodavatelů není schopen celý předmět veřejné zakázky tak, jak byl vymezen zadavatelem, dodat.
18. Společnost RQL s.r.o., IČO 258 60 020, se sídlem U Jelena 7/109, 736 01 Havířov, v reakci na žádost Úřadu odpověděla, že by byla schopna dodat samostatně kolposkop dle zadavatelem uvedené technické specifikace, a to konkrétně typ „OPTOMIC OP-C5“.
19. Oslovená společnost BIONIK Stapro Group s.r.o., IČO 020 40 638, se sídlem Pernštýnské náměstí 51, 530 02 Pardubice – Staré Město, uvedla, že by byla schopna v požadované specifikaci dodat optický ureterotom a bipolární resektoskop.
20. Dále z vyjádření společnosti RADIX CZ s.r.o., IČO 267 74 321, se sídlem Čáslavská 231, 284 01 Kutná Hora – Karlov, vyplývá, že by v zadavatelem stanovené technické specifikaci byla schopna dodat semirigidní ureterorenoskop a kolposkop.

21. Na základě výše uvedených skutečností získal Úřad pochybnosti o tom, zda zadavatel při zadávání předmětné veřejné zakázky neporušil zásadu zákazu diskriminace stanovenou v § 6 odst. 1 zákona v návaznosti na § 98 odst. 1 zákona tím, že nerozdělil předmět veřejné zakázky „Zdravotnické přístroje - část 7 - Endoskopie a vrtačky“ na části, ačkoliv povaha předmětu plnění veřejné zakázky rozdělení na části připouštěla a zároveň rozdělení veřejné zakázky na části nebránila aplikace § 13 odst. 3 zákona, přičemž tento jeho postup mohl podstatně ovlivnit výběr nevhodnější nabídky. Tímto jednáním se mohl zadavatel dopustit správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona. Z tohoto důvodu Úřad zahájil správní řízení z moci úřední vedené pod sp. zn. S0635/2016/VZ ve věci přezkoumání úkonů zadavatele učiněných ve veřejné zakázce.

I. Řízení před správním orgánem

22. Účastníkem správního řízení je podle § 116 zákona
- zadavatel.
23. Zahájení správního řízení ve věci možného spáchání správního deliktu oznámil Úřad zadavateli dopisem ze dne 29. 9. 2016, č. j. ÚOHS-S0635/2016/VZ-39900/2016/551/OPa, ve kterém Úřad seznámil zadavatele se zjištěnými skutečnostmi, které budou podkladem pro rozhodnutí. Současně Úřad usnesením z téhož dne, č. j. ÚOHS-S0635/2016/VZ-39925/2016/551/OPa, stanovil účastníku řízení lhůtu, v níž mohl navrhopvat důkazy, či činit jiné návrhy, a lhůtu, ve které se mohl vyjádřit k podkladům rozhodnutí.
24. Správní řízení bylo zahájeno podle § 113 zákona ve spojení s § 46 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v rozhodném znění (dále jen „správní řád“) dne 30. 9. 2016, tj. dnem, kdy bylo oznámení o zahájení správního řízení doručeno zadavateli.
25. Ke zjištěním Úřadu uvedeným v oznámení o zahájení správního řízení zaslal zadavatel vyjádření ze dne 10. 10. 2016, zn. Ř/2722/16-O, které bylo doručeno Úřadu téhož dne prostřednictvím datové schránky.

II. Vyjádření zadavatele ze dne 10. 10. 2016

26. Zadavatel předně uvádí, že se podrobně seznámil s obsahem výše uvedeného oznámení o zahájení správního řízení, přičemž jediné, z čeho by se dalo dovodit, proč měla být předmětná veřejná zakázka rozdělena na části podle § 98 zákona, bylo Úřadem provedené šetření mezi možnými dodavateli (viz body 16–20 odůvodnění tohoto rozhodnutí). Žádná z dotčených společností nicméně neuvedla, že by se cítila být diskriminována. V tomto ohledu je pro zadavatele zarážející, že oznámení o zahájení správního řízení neobsahuje sdělení, zda tyto Úřadem oslovené společnosti zaregistrovaly existenci veřejné zakázky v době jejího vyhlášení, zda v ní zvažovaly účast a zda od této účasti odstoupily z důvodu vymezení zadávacích podmínek, konkrétně pak nerozdělení veřejné zakázky na části podle § 98 zákona.
27. Zadavatel totiž v době uskutečnění veřejné zakázky nezaregistroval žádnou námitku proti zadávacím podmínkám a ostatně ji neregistruje ani doposud. K tomu zadavatel uvádí, že pokud by některý z uchazečů podal proti vymezení předmětu veřejné zakázky námitku, zadavatel by se jimi nepochybně zabýval. Pokud se tak nestalo, neměl zadavatel důvod o svém postupu pochybovat.

28. Zadavatel dále k šetření podnětu Úřadem před zahájením správního řízení uvádí, že bez reakce Úřadem oslovených společností přímo k veřejné zakázce je jejich vyjádření příliš obecné, neboť na relevantním trhu existují minimálně desítky společností dodávajících zdravotnickou techniku, kdy je zcela samozřejmé, že ne všechny jsou nebo byly schopny splnit podmínky předmětné veřejné zakázky. To však samo o sobě dle názoru zadavatele neznámá, že by zadávací podmínky byly nastaveny diskriminačně. Jestliže tři společnosti Úřadu sdělily, že určitou částí požadovaného plnění nedisponují, je to vyjádření jejich dodavatelských schopností, nikoli charakteristika nastavení podmínek veřejné zakázky.
29. Zadavatel je přesvědčen, že zákon zná v tomto směru řešení, ke kterému mohou dodavatelé ucházející se o veřejnou zakázku přistoupit v případě, že ji celou nejsou sami schopni splnit, a to ať již řešení ve smyslu horizontální spolupráce dodavatelů, nebo řešení vertikální, tj. pomocí subdodávek. Sama skutečnost, že vyšší počet uchazečů k tomuto v případě předmětné veřejné zakázky nepřistoupil, však nemůže jít k tíži zadavatele, který nemá možnosti smýšlení uchazečů přezkoumat a nemůže tak zjistit, zda je uvedený postup pro uchazeče např. ekonomicky výhodný, tedy zda vůbec mají tito zájem na realizaci obchodu. Oblast zdravotnické techniky je totiž značně specifická v tom, že ne každý uchazeč je schopen z důvodu nastavení svých obchodních vztahů získat možnosti dodávek od výrobců, popř. získat je za konkurenceschopných ekonomických podmínek. V oblasti veřejných zakázek na zdravotnickou techniku je tak poměrně běžné, že zadavatel v zadávacím řízení obdrží pouze jedinou nabídku, což je způsobeno i tím, že zdravotnická technika je velmi složitá a zadavatelé typicky požadují minimálně záruční servis. Ten jsou schopni poskytnout samozřejmě výrobci a většinou jen distributoři, kteří s výrobcem úzce spolupracují. Proto skutečnost, že se někteří z dodavatelů vyjádří tak, že nejsou schopni část plnění dodat, je tak zcela běžná a neznámá sama o sobě diskriminační postup zadavatele.
30. Dle názoru zadavatele by měl být jeho možný diskriminační postup zkoumán z hlediska jeho pohnutek při použití či nepoužití dělení veřejné zakázky na části podle § 98 zákona, nikoliv pouze na základě vyjádření některých společností na trhu. Úřad však pouze uvádí, že dle jeho názoru povaha předmětu veřejné zakázky dělení připouštěla, a to bez bližšího odůvodnění. Pojem „povaha plnění“, uvedený v textu zákona, je však abstraktního charakteru, kdy ponechává na uvážení zadavatele, zda má přistoupit k rozdělení zakázky na části. Zákon tedy dává v tomto směru možnost, nikoliv povinnost k dělení veřejné zakázky podle § 98 přistoupit, nicméně zadavatel si je vědom toho, že k takovému rozdělení dle ustálené rozhodovací praxe musí přistoupit, pokud by nerozdělení jedné zakázky na části mělo za následek skrytou diskriminaci uchazečů.
31. Zadavateli není jasné, na základě jakého konkrétního odborného posouzení rozdílnosti požadovaného plnění dospěl Úřad k pochybnostem o nastavení podmínek předmětné veřejné zakázky. Úřad se doposud ani nevyjádřil k dosavadním sdělením ze strany zadavatele, zejména obsaženým v zaslaném podnětu, kde zadavatel uvádí, že: *„KKN ve svých předchozích vyjádřeních k pisateli podnětu již uvedla, že poptávka skupin přístrojů vycházela z pohledu logického členění, oborové a profesní příbuznosti, kdy předmětná část VZ se týkala chirurgické a urologické operativy. Pisatel podnětu se touto námitkou nikterak nezabýval. Shodně tak nezohlednil ani fakt, že posuzovaná dodávka má plnit logisticky a terapeuticky daný funkční celek, a to i z pohledu možné vzájemné kompatibility jednotlivých přístrojů, které budou užívány v rámci jednoho lékařského oddělení.“*

32. Zadavatel zdůrazňuje problematičnost a obtížnost praktického řešení otázky dělení či případně slučování předmětů veřejných zakázek, jakož i jejich dělení na jednotlivé části. Právní úprava zejména zákona totiž v tomto směru nedává jednoznačný návod, jakým způsobem postupovat, když klade důraz hlavně na problematiku samotného dělení veřejných zakázek. V tomto směru zadavatel odkazuje na ustanovení § 13 odst. 3 zákona, dle kterého nesmí zadavatel dělit předmět veřejné zakázky tak, aby tím došlo ke snížení předpokládané hodnoty pod finanční limity stanovené zákonem. K tomuto zadavatel cituje rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 6. 12. 2011, č. j. 62 Af 54/2010-106, dle kterého: „*Pro posouzení otázky, zda se jedná o jednu veřejnou zakázku nebo tři veřejné zakázky, je rozhodující posouzení celkového charakteru předmětu plnění v rámci obou dvou dodávek. Určení toho, zda jde o více předmětů veřejných zakázek (a jde tak o více veřejných zakázek) nebo zda jde o více částí téhož předmětu veřejné zakázky (a jde o jednu veřejnou zakázku), je v praxi problémem, neboť ZVZ zadavatelům nepodává jasný návod k určení, jaké plnění má být jedinou veřejnou zakázkou (byť ji lze dělit – ZVZ přitom dává jasná pravidla pro takové dělení). Přesto je takové určení nezbytné pro dovození závěru, zda procedurálně vůbec postupovat podle ZVZ, a pokud ano, v jakém konkrétním řízení a jakými postupy.*“
33. Zadavatel takto postupoval, aby zabránil nepřipustnému dělení veřejných zakázek, přičemž kladl důraz zejména na zajištění provedení předmětné veřejné zakázky co nejtransparentnějším způsobem, a tedy ji zadal v otevřeném řízení.
34. Dle zadavatele vyjádřil Úřad svou hypotézu, nikoliv odůvodněný a ověřený závěr, přičemž zadavatel trvá na tom, že plnění požadované v jednotlivých částech spolu souviselo a postup zadavatele nebyl nikterak diskriminační. Jednotlivé komponenty uvedené v částech veřejné zakázky vždy považoval a považuje zadavatel za plnění spolu související, provázané, a to zejména z důvodu jejich logické oborové provázanosti. Dle názoru zadavatele je pak nesprávný postup Úřadu, kdy na dodávané plnění nahlíží jako na různé typy přístrojů, neboť poptávané plnění má sloužit ke komplexnímu zajištění poskytovaných zdravotních služeb pro pacienty zadavatele, z jehož pohledu, na základě terapeutických zvyklostí jako i určení plnění pro konkrétní oddělení, je povaha poptávaného plnění nedělitelná.
35. Závěrem zadavatel uvedl, že nastavením podmínek předmětné veřejné zakázky nikterak nepochybil a důvodně se domnívá, že svým postupem zcela jednoznačně nedošlo a ani nemohlo dojít k ovlivnění výběru nejvhodnější nabídky.

III. Závěry správního orgánu

36. Úřad přezkoumal na základě § 112 a následujících ustanovení zákona případ ve všech vzájemných souvislostech, přičemž po zhodnocení všech podkladů, zejména dokumentace o veřejné zakázce a na základě vlastního zjištění konstatuje, že zadavatel při zadávání výše specifikované veřejné zakázky nepostupoval v souladu se zákonem, jak je uvedeno ve výroku I. tohoto rozhodnutí, za což mu byla uložena sankce uvedená ve výroku II. tohoto rozhodnutí.

K právnímu postavení zadavatele

37. Podle § 2 odst. 2 písm. d) zákona je veřejným zadavatelem jiná právnická osoba, pokud
1. byla založena či zřízena za účelem uspokojování potřeb veřejného zájmu, které nemají průmyslovou nebo obchodní povahu, a

2. je financována převážně státem či jiným veřejným zadavatelem nebo je státem či jiným veřejným zadavatelem ovládána nebo stát či jiný veřejný zadavatel jmenuje či volí více než polovinu členů v jejím statutárním, správním, dozorčím či kontrolním orgánu.
38. Úřad předně konstatuje, že z informací dostupných na <https://or.justice.cz/ias/ui/rejstrik-firma.vysledky?subjektId=710124&typ=UPLNY> je patrné, že zadavatel byl v okamžiku zahájení předmětného zadávacího řízení akciovou společností s jediným akcionářem, kterým byl Karlovarský kraj, IČO 708 91 168, se sídlem Závodní 353/88, 360 01 Karlovy vary. Za společnost (zadavatele) jednal statutární orgán, kterým je představenstvo.
39. K podmínce uvedené pod bodem 1. ust. § 2 odst. 2 písm. d) zákona Úřad uvádí, že zadavatel byl (a stále je) právnickou osobou – akciovou společností, jejímž předmětem podnikání je dle článku 3. stanov společnosti mj. poskytování lůžkové, ambulantní a další zdravotní péče v rozsahu registrace podle zákona č. 160/1992 Sb., o poskytování zdravotní péče v nestátních zdravotnických zařízeních¹. Lze tedy konstatovat, že se jedná o akciovou společnost, jež byla založena či zřízena za účelem uspokojování potřeb veřejného zájmu, které nemají průmyslovou nebo obchodní povahu.
40. Dále Úřad konstatuje, že spolu s podmínkou uvedenou pod bodem 1. ust. § 2 odst. 2 písm. d) zákona byla kumulativně splněna i podmínka v bodě 2. citovaného ustanovení, neboť zadavatel byl v okamžiku zahájení předmětného zadávacího řízení právnickou osobou, v níž jiný veřejný zadavatel, v tomto případě Karlovarský kraj, jmenuje či volí více než polovinu členů v jejím statutárním, správním, dozorčím či kontrolním orgánu. Dle článku 9. a 14. stanov společnosti valná hromada tvořená akcionáři (v tomto případě je jediným akcionářem Karlovarský kraj) volí a odvolává členy představenstva a dozorčí rady. Dle článku 20. stanov dvě třetiny členů dozorčí rady volí a odvolává valná hromada, přičemž zbývající jednu třetinu členů dozorčí rady volí a odvolávají zaměstnanci společnosti. V tomto případě tedy jiný veřejný zadavatel (Karlovarský kraj) jmenuje či volí více než polovinu členů statutárního a dozorčího orgánu.
41. K postavení zadavatele při zadávání předmětné veřejné zakázky lze tedy uzavřít, že zadavateli svědčí postavení veřejného zadavatele podle § 2 odst. 2 písm. d) zákona.

K výroku I. tohoto rozhodnutí

42. Podle § 6 odst. 1 zákona je zadavatel povinen při postupu podle tohoto zákona dodržovat zásady transparentnosti, rovného zacházení a zákazu diskriminace.
43. Podle § 13 odst. 3 zákona zadavatel nesmí rozdělit předmět veřejné zakázky tak, aby tím došlo ke snížení předpokládané hodnoty pod finanční limity stanovené v tomto zákoně.
44. Podle § 13 odst. 4 zákona, je-li veřejná zakázka rozdělena na části, je pro stanovení předpokládané hodnoty rozhodující součet předpokládaných hodnot všech částí veřejné zakázky.
45. Podle § 98 odst. 1 zákona může zadavatel rozdělit veřejnou zakázku na části, připouští-li to povaha předmětu veřejné zakázky.

---

¹ Nahrazen zákonem č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách a jejich poskytování.

46. V případě, že zadavatel rozdělil veřejnou zakázku na části, uvede podle § 98 odst. 2 zákona tuto skutečnost v oznámení či výzvě o zahájení zadávacího řízení a vymezí předmět jednotlivých částí veřejné zakázky a další požadavky související s rozdělením veřejné zakázky na části.
47. Podle § 98 odst. 3 zákona, pokud zadavatel rozdělil veřejnou zakázku na části, uvede v oznámení či výzvě o zahájení zadávacího řízení, zda je dodavatel oprávněn podat nabídku na všechny či některé části veřejné zakázky nebo jen na jednu část veřejné zakázky.
48. Podle § 120 odst. 1 zákona se zadavatele dopustí správního deliktu, nedodrží-li postup stanovený tímto zákonem pro zadání veřejné zakázky, přičemž tím podstatně ovlivnil nebo mohl ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky, a uzavře smlouvu na veřejnou zakázku.
49. K otázce vymezení předmětu veřejné zakázky Úřad obecně uvádí, že bytí je to výlučně zadavatel, který vymezuje předmět plnění veřejné zakázky (tedy to, co v rámci zadávacího řízení vlastně poptává), neboť jen on sám zná nejlépe své vlastní potřeby, jež by měl také být schopen nejpresněji a věcně nejlépe definovat, nemůže k tomuto úkonu přistupovat zcela libovolně. I zde je totiž vázán zásadami uvedenými v § 6 odst. 1 zákona, mimo jiné tedy i zásadou zákazu diskriminace.
50. Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 5. 6. 2008, sp. zn. 1 Afs 20/2008, uvedl, že zakotvení shora uvedené zásady zákazu diskriminace v zákoně především „*směřuje k cíli samotného zákona o veřejných zakázkách, kterým je zajištění hospodárnosti, efektivnosti a účelnosti nakládání s veřejnými prostředky. Zákon tohoto cíle dosahuje především vytvářením podmínek pro to, aby smlouvy, jejichž plnění je hrazeno z veřejných prostředků, byly zadavateli uzavírány při zajištění hospodářské soutěže a konkurenčního prostředí mezi dodavateli*“. Dosažení tohoto cíle je způsobilé znemožnit jak porušení zákazu diskriminace ve své zjevné (přímé) podobě, tedy situace, kdy zadavatel zaujme rozdílný, jiný přístup ke konkrétnímu dodavateli než k dodavatelům ostatním, tak porušení zákazu diskriminace v podobě skryté (nepřímé), tedy situace, kdy se zadavatel sice na první pohled chová ke všem dodavatelům stejně, ale výsledkem jeho jednání jsou obdobné právem zakázané důsledky (v oblasti práva veřejných zakázek tedy omezení hospodářské soutěže a konkurenčního prostředí mezi dodavateli), jako v případě diskriminace přímé.
51. Byť byly zde citované závěry Nejvyššího správního soudu vysloveny v souvislosti se stanovením kvalifikačních předpokladů, jsou obecně aplikovatelné na všechny postupy zadavatelů v zadávacím řízení, a to včetně vymezení předmětu veřejné zakázky.
52. Dále se k otázce dodržování zásady zákazu diskriminace vyjádřil Krajský soud v Brně (dále jen „*krajský soud*“) v rozsudku ze dne 2. 3. 2010, č. j. 62 Af 7/2010, ve kterém tento soud uvedl, že pokud by zadavatel předmět veřejné zakázky vymezil příliš široce a v důsledku toho by se o veřejnou zakázku mohli ucházet jen někteří dodavatelé, mohl by tuto zásadu porušit, neboť by z důvodu široce vymezeného předmětu veřejné zakázky mohlo nabídku podat méně dodavatelů (dochází k omezení konkurenčního prostředí mezi nimi), než kdyby byla jednotlivá plnění poptávána samostatně. Diskriminováni jsou zde ti dodavatelé, kteří by mohli podat nabídku na jednotlivá plnění, nicméně nejsou schopni nabídnout plnění všechna. Zabránit je tomu možné tak, že bude zadavatel poptávat plnění v rámci více veřejných zakázek (za předpokladu, že spolu tato plnění vzájemně nesouvisejí) anebo veřejnou zakázku rozdělí a umožní podávání nabídek na její jednotlivé části.

53. Pro zodpovězení otázky, zda se jedná o jednu veřejnou zakázku nebo lze naopak plnění poptávat ve více veřejných zakázkách, jsou pak obecně použitelné závěry vyplývající např. z rozsudku krajského soudu ze dne 23. 9. 2009, sp. zn. 62 Ca 37/2008, v němž tento soud uvádí, že *„je třeba vystačit s obecným pravidlem, podle něhož jde-li o plnění, jež má být ve prospěch zadavatele podle předmětu veřejné zakázky uskutečňováno, svým charakterem totožné či obdobné, pak jde o plnění stejného nebo srovnatelného druhu, a tedy jde o plnění, které je jedinou veřejnou zakázkou“*. V této souvislosti Úřad poukazuje rovněž na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 6. 2007, č. j. 2 Afs 198/2006, v němž Nejvyšší správní soud konstatoval, že zadáním jedné veřejné zakázky, spočívající v plnění stejného nebo srovnatelného druhu, je nutno rozumět i souhrn jednotlivých zadání určitých relativně samostatných plnění týkajících se plnění spolu úzce souvisejících zejména z hledisek místních, urbanistických, funkčních, časových nebo technologických.
54. Jak však dále krajský soud judikoval ve shora citovaném rozsudku ze dne 2. 3. 2010, zadavatel se může dopustit porušení zásady zákazu diskriminace v jeho skryté (nepřímé) podobě i v situaci, kdy sice všechna předmětná plnění mohl poptávat v rámci jedné veřejné zakázky (jednalo-li se tedy o plnění svým charakterem totožná či obdobná), ale nevyužil přitom možnosti odstranit či zmírnit případné omezení konkurenčního prostředí tím, že veřejnou zakázku rozdělí na části podle § 98 zákona, pokud to její povaha připouštěla a zároveň rozdělení nabrání ustanovení § 13 odst. 3 zákona. Nejde tu přitom o to, že by byl zadavatel nucen činit něco (tu rozdělit veřejnou zakázku na části), co mu zákon neukládá, ale o to, že zadavatel musí využít všechny možnosti, které mu zákon (byť jako možnost, nikoli povinnost) dává k tomu, aby se v zadávacím řízení diskriminace, resp. omezování konkurenčního prostředí, nedopouštěl.
55. Ačkoliv tedy zákon sám nedává mnoho vodítek k určení, jak v případě dělení či vzájemného slučování veřejných zakázek, a to zejména v intencích § 13 odst. 3 zákona, přistupovat a je možné se zadavatelem souhlasit do té míry, že tato otázka není jednoduchá (viz vyjádření zadavatele v bodu 32 odůvodnění tohoto rozhodnutí), dává podrobnější návod rozhodovací praxe Úřadu a především judikatura příslušných soudů (viz shora uvedené příklady).
56. Je pravdou, že se v převážné většině Úřadem posuzovaných a dále i souzených případů jedná o dvě zcela protichůdné situace, kdy zadavatel buďto v rozporu se zákonem zadává větší množství vzájemně souvisejících plnění jako veřejné zakázky malého rozsahu, přičemž je však z důvodu dovozené vzájemné věcné souvislosti měl zadat jako jedinou veřejnou zakázku, nebo naopak zadavatel poruší zákon tím, že plnění vzájemně nesouvisející sloučí, ačkoliv k tomu není dán důvod. K takovýmto případům se vztahují i shora vyslovené závěry, což může v některých případech nacházejících se na pomezí mezi oběma zde uvedenými extrémy způsobovat zadavatelům (obdobně jako v případě posuzované veřejné zakázky) obtíže, je však možné dle názoru Úřadu říci, a to zejména při zohlednění závěru krajského soudu uvedeného v bodu 54 odůvodnění tohoto rozhodnutí *in fine*, že zadavatel se může potenciálního porušení zásady zákazu skryté diskriminace příliš široce vymezeným předmětem veřejné zakázky vyvarovat právě tak, že veřejnou zakázku rozdělí na části podle § 98 zákona. Tento postup lze přitom využít v obou „směrech“, tj. když má zadavatel z důvodu obtížného určení věcné souvislosti pochybnosti jednak o tom, zda nemá několik plnění sloučit do jediné veřejné zakázky, nebo zda nemá naopak jeden předmět plnění rozdělit na několik samostatných veřejných zakázek. Jediným mantinelem pro postup

zadavatele je v takovém případě skutečnost, zda rozdělení veřejné zakázky na části připouští povaha jejího předmětu, což však lze prokazatelně vyloučit jen ve výjimečných a objektivně podložených situacích.

57. Jinými slovy, povinnost rozdělit předmět veřejné zakázky na části by se dle Úřadu dala dovodit i v těch případech, kdy sice existuje mezi jednotlivými částmi plnění veřejné zakázky jistá věcná souvislost (za současné existence souvislosti místní a časové), nicméně současně je tu reálné riziko, že spojený předmět plnění bude mít vůči potenciálním uchazečům skrytě diskriminační účinky, tím spíše v případech, kdy o tomto riziku bude zadavatel vědět, nebo ho bude možné důvodně předpokládat.
58. Postup podle § 98 zákona totiž pro zadavatele znamená, že je zadávána jedna jediná veřejná zakázka s celkovou předpokládanou hodnotou rovnající se součtu hodnot jejích jednotlivých částí (§ 13 odst. 4 zákona), a tedy je vyloučeno porušení § 13 odst. 3 zákona, jelikož je veřejná zakázka stále zadávána v režimu odpovídajícímu její „součtové“ předpokládané hodnotě. Současně tento postup podporuje soutěž o veřejnou zakázku, neboť umožňuje podání nabídek pouze na její jednotlivé části (byť je možné nabídku podat jedním dodavatelem třeba na veškeré z nich, pokud to zadavatel v zadávacích podmínkách umožní), čímž dochází k zajištění většího množství nabídek i od dodavatelů, kteří z určitého důvodu nejsou s to poskytnout zadavateli naráz veškerá jím poptávaná plnění.
59. Lze tedy uzavřít, že rozdělení veřejné zakázky na části ve smyslu § 98 odst. 1 zákona připadá v úvahu vždy, pokud to její předmět umožňuje a pokud by tímto postupem zadavatel zajistil soutěžní prostředí mezi dodavateli tam, kde by v opačném případě bylo či mohlo být bezdůvodně omezeno.
60. Optikou výše uvedeného tedy Úřad přistoupil k posouzení postupu zadavatele v předmětném zadávacím řízení, přičemž konstatuje následující.
61. Zadavatel předmět veřejné zakázky vymezil v bodu 2.1 zadávací dokumentace a její příloze č. 2, přičemž byly jeho požadavky na vlastnosti (technické parametry) jednotlivých zdravotnických přístrojů a zařízení pro dodavatele závazné s tím, že některé z těchto technických parametrů byly zadavatelem dále modifikovány v rámci dodatečných informací k zadávacím podmínkám. Zadavatel poptával celkem 7 typů přístrojů (celkový počet kusů se v jednotlivých případech lišil), jejichž technická specifikace byla uvedena pro každý přístroj či zařízení v příloze č. 2 zadávací dokumentace zvlášť, přičemž tyto přístroje nevykazují z pohledu znění zadávací dokumentace a jejích příloh žádné společné prvky, z nichž by se dalo objektivně usuzovat na to, že např. některé z nich mají tvořit nedílný celek s jinými (vyjma přístrojů a součástí uvedených pod položkou „ROP VIII_10 – Kompletní endoskopická sestava pro urologii“), a jediný hmatatelný jednotící prvek zřejmý z textu zadávací dokumentace je skutečnost, že měly být tyto přístroje umístěny společně na pracoviště zadavatele v Chebu a v Karlových Varech (podrobněji viz body 7 a 8 odůvodnění tohoto rozhodnutí). Předmět plnění dále zahrnoval dodávku zboží s požadovanými technickými parametry do místa určení, jeho montáž, instalaci, uvedení do provozu, zaškolení obsluhy a poskytování záručního servisu po dobu běhu záruční lhůty.
62. Podstatná je skutečnost, že zadavatel nerozdělil veřejnou zakázku na části, což vyplývá nejen z bodu II.1.8) formuláře „Oznámení o zakázce“, ale rovněž i z bodu XIII zadávací

dokumentace „Další podmínky a vyhrazená práva zadavatele, kde se výslovně uvádí, že: „Zadavatel nepřipouští podání nabídek na dílčí plnění.“

63. Úřad uvádí, a to zejména ve vztahu k námitce zadavatele, že se dostatečně odborně nevypořádal s vzájemnou provázaností jednotlivých částí plnění (myšleno přístrojů a zařízení, nikoliv částí veřejné zakázky ve smyslu § 98 zákona), že nezpochybňuje skutečnost, že mezi některými z požadovaných přístrojů může existovat spojitost vyplývající z jejich účelu použití, umístění na odděleních zadavatele nebo daná okruhem pacientů, pro které jsou tyto přístroje určeny. Na druhou stranu však nelze pominout skutečnost, že tyto přístroje mohou být dodávány samostatně, existuje pro ně samostatný okruh dodavatelů, což vyplývá z Úřadem provedeného „průzkumu trhu“, a jsou v některých případech označeny i samostatným CPV kódem (viz bod 6 odůvodnění tohoto rozhodnutí). Veškeré tyto indicie přitom vzájemnou věcnou souvislost plnění, resp. nutnost zadávat předmět veřejné zakázky dohromady, jako tomu bylo v případě šetřené veřejné zakázky, přímo nevylučují, minimálně ale zadavatele upozorňují na to, že jednotlivé části předmětu plnění (byť spolu související) může realizovat více dodavatelů, a tedy v úvahu připadá rozdělení veřejné zakázky na části.
64. Z vyjádření zadavatele přitom nevyplývá, a nevyplývá to ostatně ani ze zadávacích podmínek předmětné veřejné zakázky, že veškeré jím poptávané zdravotnické přístroje musí být dodávány společně výhradně jedním dodavatelem. Možnost dílčího plnění ve smyslu § 98 zákona nevylučuje ani povaha přístrojů, o čemž se snaží Úřad přesvědčit zadavatel, neboť ačkoliv spolu tyto přístroje mohou vzájemně souviset, lze je dodat samostatně na místo určení, samostatně je lze zapojit, zaškolit k nim povoláný personál a samostatně k nim lze poskytovat záruční servis. Žádná určitá podmínka či požadavek zadavatele, které by tyto závěry Úřadu vylučovaly, není součástí zadávacích podmínek veřejné zakázky a zadavatel takovou skutečnost neuvádí ani v rámci svého vyjádření k zahájenému správnímu řízení. Veškerá prohlášení zadavatele jsou v tomto pouze obecného rázu a nelze je považovat za relevantní. Právě z tohoto důvodu nahlíží Úřad na jednotlivé zadavatelem poptávané zdravotnické přístroje a zařízení jako na vzájemně „oddělitelné“.
65. Za těchto podmínek pak nelze po dodavatelích požadovat (a podmiňovat tímto jejich účast v zadávacím řízení), aby různé typy zdravotnických přístrojů a zařízení (byť určitým způsobem vzájemně provázané), které je možné dodat samostatně, byly dodavateli poskytovány naráz.
66. Namísto toho měl zadavatel s ohledem na výše uvedené vyhodnotit nastalou situaci tak, že reálně hrozí z jeho strany příliš široce nastaveným předmětem veřejné zakázky diskriminace dodavatelů působících na trhu se zadavatelem poptávanými zdravotnickými přístroji, protože zadavatel měl z tohoto důvodu povinnost veřejnou zakázku rozdělit na části a umožnit dodavatelům dílčí plnění, neboť v opačném případě by se mohl dopustit (a v konečném důsledku se tak i stalo) porušení § 6 odst. 1 zákona. V tomto případě zadavatel rozdělením předmětu veřejné zakázky na části podle § 98 odst. 1 zákona „neměl co ztratit“, jelikož byl tento postup v souladu se zákonem, bylo ho možné dle zjištění Úřadu vzhledem k předmětu veřejné zakázky uskutečnit a byl současně tím nejefektivnějším způsobem, jak takto specifický předmět plnění zadat za vytvoření podmínek alespoň pro nějakou (byť omezenou) soutěž o veřejnou zakázku. Úřad na tomto místě zdůrazňuje, že za situace, kdy byla v předmětném zadávacím řízení podána jediná nabídka, by jakákoliv další nabídka od jiného, než vybraného uchazeče, byla pro soutěžní (konkurenční) prostředí

mezi dodavatelem přínosem a mohla v konečném důsledku znamenat výhodnější podmínky pro zadavatele.

67. To, že zadavatel zadal veřejnou zakázku v otevřeném řízení a nadto ji rovněž uveřejnil v Úředním věstníku Evropské unie, ač k tomu vzhledem k její předpokládané hodnotě nebyl povinován, samo o sobě nezaručuje dodržení zákona zadavatelem, neboť zadavatel sice předmětné zadávací řízení zahájil „transparentněji“, nicméně porušil zákon při vymezení předmětu veřejné zakázky.
68. Úřad uzavírá, že vzhledem k tomu, že zvoleným postupem zadavatele došlo k porušení jedné ze základních zásad zákona, neměl zadavatel takového postupu využít a byl povinen nalézt takový postup, který je v souladu se zákonem. Tím byl v šetřené veřejné zakázce institut rozdělení veřejné zakázky na části podle § 98 odst. 1 zákona, přičemž byl zadavatel tento postup povinen využít, přestože zákon takovou možnost pouze umožňuje.
69. K provedenému „průzkumu trhu“ mezi výrobcí a dodavatelem zdravotnické techniky Úřad uvádí, že jej použil toliko ke zjištění skutečnosti, zda je objektivně možné veškeré zadavatelem poptávané přístroje a zařízení dodat společně jedním jediným dodavatelem, či nikoliv. Úřad osloveným společností poskytl podrobnou technickou specifikaci jednotlivých přístrojů, která vycházela z textu přílohy č. 2 zadávací dokumentace, a bylo tedy ponecháno na jejich odbornosti, aby tuto technickou specifikaci vyhodnotili a aby učinili samy kvalifikovaný závěr o tom, zda by byly předmětné přístroje a zařízení schopny poskytnout. To, zda Úřadem oslovené společnosti zaregistrovaly úmysl zadavatele zadat zde šetřenou veřejnou zakázku, či nikoliv, není podstatné, neboť Úřad zjišťoval pouze „technickou“ stránku věci, tedy zda je vůbec možné (na trhu obvyklé) dané zdravotnické přístroje a zařízení dohromady poptávat, přičemž již nezkoumal vztah oslovených dodavatelů k zadavateli či jím zadávané veřejné zakázce, jelikož tuto skutečnost nepovažoval z pohledu šetřené věci za relevantní. Úřad konstatuje, že při šetření postupu zadavatele vycházel především z vlastních zjištění získaných z dokumentace o veřejné zakázce a stanoviska oslovených dodavatelů použil podpůrně při svých úvahách o tom, zda zahájí správní řízení z moci úřední, či nikoliv. Vyjádření Úřadem oslovených společností se pak logicky stala součástí správního spisu a podkladem pro toto rozhodnutí, přičemž je Úřad považuje za přípustný (legální) důkazní prostředek ve smyslu § 51 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (byť v tomto ustanovení výslovně neuvedený).
70. Uvádí-li zadavatel, že na relevantním trhu existují minimálně desítky společností dodávajících zdravotnickou techniku, pak tato jeho poznámka může být na jednu stranu pravdivá, na druhou stranu je však nutné vycházet ze samotné povahy provedeného průzkumu trhu, kdy je tímto myšlen spíše „reprezentativní vzorek“ nikoliv nevýznamných dodavatelů působících na trhu, než snaha o oslovení skutečně veškerých dodavatelů, kteří v České republice a příp. též mimo ni působí. Nadto Úřad uvádí, že existuje-li na relevantním trhu skutečně tolik dodavatelů, kolik odhadem zmiňuje zadavatel, a byla-li v předmětném zadávacím řízení podána pouze jediná nabídka, pak i z toho lze dovozovat, že předmět veřejné zakázky nebyl vymezen tak, jak být měl.
71. Závěry Úřadu týkající se charakteru předmětu veřejné zakázky podporuje rovněž skutečnost, že ani vybraný uchazeč, který jako jediný podal v předmětném zadávacím řízení nabídku, nebyl schopen celý předmět veřejné zakázky realizovat bez nutnosti subdodávky, když část

plnění (akumulátorové vrtačky pro COS) realizoval pomocí subdodavatele – společnosti Johnson & Johnson, s.r.o.

72. K vyjádření zadavatele uvedenému v bodu 29 odůvodnění tohoto rozhodnutí, tedy k možnosti „horizontální“ či „vertikální“ spolupráce dodavatelů, pak Úřad uvádí, že pokud při široce stanoveném předmětu veřejné zakázky dodavatel nemůže podat nabídku sám bez nutnosti zajistit plnění části předmětu veřejné zakázky subdodavatelsky nebo společně ve spojení s jiným dodavatelem, tak dochází k diskriminaci takového dodavatele. K tomu lze odkázat např. na rozsudek krajského soudu ze dne 1. 11. 2012, č. j. 62 Af 57/2011, ve kterém tento soud mj. uvádí, že *„pokud je předmět veřejné zakázky vymezen příliš široce (lze-li plnění v něm zahrnuté dodávat samostatně a děje-li se tak v praxi) a v důsledku toho podává nabídku méně dodavatelů než v situaci, kdy by byla plnění poptávána samostatně, vede to k diskriminaci těch dodavatelů, kteří by byli schopni podat nabídku na jednotlivá plnění, nicméně nejsou schopni nabídnout plnění všechna, bez ohledu na jejich možnost zajistit si subdodávky nebo podávat společnou nabídku; tím se totiž diskriminační účinek s vlivem na efektivní soutěžní prostředí, v němž se dodavatelé mají nacházet, nikterak neeliminuje“*.
73. Se zadavatelem lze souhlasit do té míry, že okruh potenciálních dodavatelů může být do značné míry omezen jednak složitostí předmětu plnění (v případě zdravotnických přístrojů a zařízení se zpravidla nejedná o zboží běžně dostupné na trhu) a dále i obchodními vztahy mezi jednotlivými dodavateli (distributory a výrobci). To však dle Úřadu neznámá, že by snad zadavatel mohl na snahu o zpřístupnění soutěže co možná největšímu počtu dodavatelů a tím i nabídek rezignovat. Pokud má zadavatel informace o tom, že na trhu působí ve vztahu k určité části předmětu veřejné zakázky více dodavatelů (a tyto informace zadavatel v případě zde šetřené veřejné zakázky nepochybně měl), je jeho povinností zajistit, aby žádný z těchto dodavatelů nebyl z účasti na zadávacím řízení předem bezdůvodně vyloučen, čemuž lze zabránit, jak už bylo ostatně uvedeno výše, postupem podle § 98 odst. 1 zákona. Zadavatel přitom nemusí znát veškeré obchodní praktiky dodavatelů působících na relevantním trhu a jistě to není ani objektivně možné (z důvodu ochrany obchodního tajemství apod.), nicméně zadavatel má mít o situaci na trhu alespoň základní přehled, a to nejen např. z pohledu správného nastavení předpokládané hodnoty veřejné zakázky, ale i z pohledu počtu a zaměření jednotlivých dodavatelů, což je podstatné s ohledem na výběr vhodného druhu zadávacího řízení a právě i vhodného nastavení předmětu té které veřejné zakázky.
74. K tíži zadavatele nelze přičítat rozhodnutí dodavatele nepodat v zadávacím řízení nabídku, co však zadavateli v tomto konkrétním případě lze vytknout, je diskriminační nastavení předmětu veřejné zakázky, tj. vytvoření podmínek pro omezení soutěže mezi dodavateli, což samozřejmě k jejich rozhodnutí, zda nabídku podají, či nikoliv, může značnou měrou přispět.
75. Důvody, které zadavatele k danému vymezení předmětu veřejné zakázky vedly, Úřad neshledal takovými, které by jeho postup činily opodstatněným – legitimním. Při úvahách o zákonnosti postupu zadavatele je zapotřebí vycházet z důvodů objektivních a nikoliv ze subjektivních pohnutek zadavatele nebo z jeho „zvyklostí“ určitým způsobem postupovat, které ho k vymezení předmětu veřejné zakázky vedly, byť by se mohlo jednat o důvody pochopitelné. Vždy je třeba vyhodnotit dopady na soutěž o veřejnou zakázku, a to zejména

z pohledu, zda postup zadavatele nevykazuje prvky skryté diskriminace ve vztahu k jiným dodavatelům, a to i za situace, kdy by zadavatel nezamýšlel kohokoliv diskriminovat, přestože jeho postupem k tomu fakticky došlo. Dodržování základních zásad stanovených v § 6 odst. 1 zákona je povinností základní a obecnou, nadřazenou subjektivním obavám zadavatele, jež mohou být spojeny s realizací jednotlivých plnění větším počtem dodavatelů.

76. Zmiňuje-li přitom zadavatel ve svém vyjádření nutnost vzájemné kompatibility dodávaných zdravotnických přístrojů a zařízení, pak takováto potřeba zadavatele nebyla v zadávacích podmínkách veřejné zakázky explicitně uvedena, a to ani v zadávací dokumentaci, ani v její příloze č. 2, a nelze tedy vůbec určit, které přístroje a zařízení by mezi sebou měly být kompatibilní, pokud by k tomu byl dán důvod. Nadto lze uvést, že ani potenciální potřeba zadavatele zajistit kompatibilitu jím poptávaných přístrojů nebrání postupu podle § 98 zákona, neboť ji lze zajistit vhodným nastavením technických podmínek ve smyslu § 45 a § 46 zákona nebo kupříkladu stanovením odpovídajících obchodních podmínek týkajících se předmětu plnění veřejné zakázky.
77. Úřad dodává, že ačkoliv k důvodům postupu zadavatele uvedeným v jeho vyjádření při závěrech, zda byl, či nebyl postupem zadavatele porušen zákon a byl jím spáchán správní delikt, nepřihlížel, neboť je v tomto smyslu neshledal relevantními, přihlédl k nim při jeho úvahách o konečné výši pokuty.
78. Zadavatel dále uvádí, že mu v průběhu zadávacího řízení a rovněž i po jeho ukončení nebyly ze strany uchazečů či kohokoliv jiného doručeny žádné námitky proti zadávacím podmínkám. K tomu Úřad konstatuje, že tuto námitku zadavatele považuje za nedůvodnou, jelikož podání námitek je oprávněním dodavatelů, nikoli však jejich povinností, a tedy závisí zcela na jejich uvážení. Skutečnost, že v šetřeném zadávacím řízení nebyly podány námitky proti zadávacím podmínkám, nemá tudíž vliv na posouzení zadavatelova jednání. V komentáři k zákonu (Jurčík, R.: Zákon o veřejných zakázkách, 3. vydání, 2012, str. 640) je uvedeno, že *„rozhodnutí dodavatele, zda podá námitky v případě, kdy má silné podezření, že zadavatel porušil zákona, je však otázkou marketingové a obchodní strategie toho kterého dodavatele. Jinak řečeno, i když se dodavatel domnívá, že zadavatel zákon porušil, velmi pečlivě zváží to, zda námitky podá“*. Vzhledem k výše uvedenému tedy považuje Úřad tuto námitku zadavatele za irelevantní.
79. Pokud jde o potencialitu vlivu nezákonného jednání zadavatele při zadávání předmětné veřejné zakázky na výběr nejvhodnější nabídky, coby jednoho ze znaků skutkové podstaty správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona, pak Úřad nad rámec shora řečeného uvádí následující. Jak již uvedl předseda Úřadu ve svém rozhodnutí ze dne 12. 9. 2014, č. j. ÚOHS-R128/2014/VZ-19203/2014/321/MML, zákon nevyžaduje prokázání vlivu na výběr nejvhodnější nabídky, neboť postačí takové jednání zadavatele, které mít vliv na výběr nejvhodnější nabídky mohlo. Obdobně předseda Úřadu ve svém dřívějším rozhodnutí ze dne 12. 2. 2009, č. j. ÚOHS-R180/2008/VZ-1837/2009/310/ASc, konstatoval, že: *„Skutková podstata správního deliktu dle § 120 odst. 1 písm. a) zákona je navíc naplněna, i pokud jednání zadavatele má pouze potenciál podstatně ovlivnit výběr nabídky, tedy je pouze schopno tohoto ovlivnění, aniž by k němu nutně došlo. Z dikce zákona jasně plyne, že slovo ‚podstatně‘ se vztahuje jak na skutečné ovlivnění (ovlivnil) tak i na potenciální možnost ovlivnění (mohl ovlivnit) výběru nabídky. ...k uložení pokuty Úřadem postačí pouze potenciální možnost ovlivnění výběru nejvhodnější nabídky. Úřad tedy není nucen zkoumat,*

zda k ovlivnění skutečně došlo či nedošlo, neboť z hlediska ustanovení § 120 zákona stačí pouhá možnost tohoto ovlivnění.“ Výše uvedený závěr o potencialitě vlivu pak vyplývá i z ustálené rozhodovací praxe soudů, když např. krajský soud v rozsudku ze dne 20. 3. 2012, č. j. 62 Af 58/2010-159, uvedl, že: „*Pro naplnění skutkové podstaty deliktu je přitom takováto možnost zcela postačující a soudu tedy nezbyvá než uzavřít s tím, že žalobce nevyvrátil, že by existovala možnost, že by v případě řádného zadání veřejné zakázky byla podána nabídka další, přičemž nelze vyloučit alespoň potenciální možnost, že by se taková nabídka stala nabídkou vítěznou... K tomu je třeba poukázat na to, že se jedná toliko o možnost (hypotézu), kterou není možné jakkoli prokazovat.*“ Zadavatel tedy posuzovaným jednáním naplnil všechny znaky skutkové podstaty správního deliktu a již není nezbytné prokázat, že ke skutečnému podstatnému ovlivnění výběru nejvhodnější nabídky fakticky došlo, neboť postačí „pouhá“ eventualita, resp. potencialita, podstatného ovlivnění výběru nejvhodnější nabídky.

80. Závěry zadavatele v tom smyslu, že jeho postupem nebyl porušen zákon, natož aby došlo z jeho strany ke spáchání správního deliktu, jsou tak s ohledem na shora uvedené liché.
81. Proto Úřad uzavírá, že nelze než v šetřeném případě shledat v postupu zadavatele nesoulad se zásadou zákazu diskriminace stanovenou v § 6 odst. 1 zákona v návaznosti na § 98 odst. 1 zákona, neboť nerozdělil předmět veřejné zakázky na části, ačkoliv povaha předmětu plnění veřejné zakázky rozdělení na části připouštěla a zároveň rozdělení veřejné zakázky na části nebránila aplikace § 13 odst. 3 zákona, přičemž tím mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky. Z uvedeného důvodu rozhodl Úřad tak, jak je uvedeno ve výroku I. tohoto rozhodnutí.

K výroku II. tohoto rozhodnutí – uložení sankce

82. Podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona se zadavatel dopustí správního deliktu tím, že nedodrží postup stanovený tímto zákonem pro zadání veřejné zakázky, přičemž tím podstatně ovlivnil nebo mohl ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky, a uzavře smlouvu na veřejnou zakázku.
83. Zadavatel se při zadávání předmětné veřejné zakázky dopustil správního deliktu tím, že nedodržel zásadu zákazu diskriminace stanovenou v § 6 odst. 1 zákona v návaznosti na § 98 odst. 1 zákona, když nerozdělil předmět veřejné zakázky „Zdravotnické přístroje - část 7 - Endoskopie a vrtačky“ na části, ačkoliv povaha předmětu plnění veřejné zakázky rozdělení na části připouštěla a zároveň rozdělení veřejné zakázky na části nebránila aplikace § 13 odst. 3 zákona, přičemž tento postup mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky, a zadavatel uzavřel dne 24. 8. 2015 s vybraným uchazečem smlouvu na veřejnou zakázku.
84. Podle § 121 odst. 3 zákona odpovědnost právnické osoby za správní delikt zaniká, jestliže Úřad o něm nezahájil řízení do 3 let ode dne, kdy se o něm dozvěděl, nejpozději však do 5 let ode dne, kdy byl spáchán.
85. V návaznosti na posledně citované ustanovení zákona Úřad před uložením pokuty ověřil, zda je naplněna podmínka uvedená v § 121 odst. 3 zákona. Úřad obdržel podnět týkající se předmětné veřejné zakázky dne 30. 8. 2016, přičemž správní řízení bylo zahájeno 30. 9. 2016. Smlouva na veřejnou zakázku byla zadavatelem uzavřena dne 24. 8. 2015, a tedy

téhož dne došlo i ke spáchání správního deliktu. Z uvedeného vyplývá, že v šetřeném případě odpovědnost zadavatele za správní delikt podle zákona nezanikla.

86. Podle § 120 odst. 2 písm. a) zákona se za správní delikt uloží pokuta do 10 % ceny zakázky, nebo do 20 000 000 Kč, nelze-li celkovou cenu veřejné zakázky zjistit, jde-li o správní delikt podle odstavce 1 písm. a), c) nebo d) zákona.
87. Cena veřejné zakázky, při jejímž zadání se zadavatel dopustil správního deliktu, a za kterou může být zadavateli uložena pokuta, činí celkem 5 757 833,40 Kč včetně DPH (tj. 4 758 540 Kč bez DPH). Horní hranice možné pokuty (10 % ceny veřejné zakázky) tedy po zaokrouhlení činí 575 783 Kč.
88. Podle § 121 odst. 2 zákona se při určení výměry pokuty právnické osobě přihlédne k závažnosti správního deliktu, přičemž zákon demonstrativním výčtem vymezuje, co lze pod pojem závažnost správního deliktu podřadit (způsob jeho spáchání, jeho následky a okolnosti, za nichž byl spáchán). Při zvažování závažnosti správního deliktu pak Úřad zohlednil následující skutečnosti.
89. Ke způsobu spáchání správního deliktu Úřad uvádí, že zadavatel při zadávání předmětné veřejné zakázky nedodržel jednu ze základních zásad zadávacího řízení stanovených v § 6 odst. 1 zákona, a to zásadu zákazu diskriminace, tím, že nerozdělil ve smyslu § 98 odst. 1 zákona předmět veřejné zakázky na části, čímž vyloučil dílčí plnění ze strany dodavatelů, ačkoliv to povaha předmětu posuzované veřejné zakázky nevyklučovala a nebránila tomu ani jiná zákonná ustanovení (tu § 13 odst. 3 zákona).
90. Úřad při zvažování výše pokuty přihlédl i k následkům jednání zadavatele, jímž se dopustil správního deliktu, kdy zadavatel svým postupem v rozporu se zákonem znevýhodnil ty dodavatele, kteří by mohli podat nabídku na jednotlivé zdravotnické přístroje (zařízení), avšak nebyli schopni podat nabídku na všechna plnění požadovaná zadavatelem, tj. na celý předmět veřejné zakázky. Výsledkem jednání zadavatele bylo narušení soutěžního prostředí, kdy je účelem zadávacího řízení vybrat pro zadavatele z co možná nejširšího počtu dodavatelů toho, který je schopen zadavateli nabídnout pro něho tu nejvýhodnější nabídku. Postup zadavatele mohl mít současně podstatný vliv na výběr nejvhodnější nabídky, neboť nelze vyloučit, že v případě, kdy by zadavatel postupoval v souladu se zákonem a umožnil podávání nabídek na jednotlivé části veřejné zakázky (nikoliv tedy pouze na veškeré jím poptávané zdravotnické přístroje a zařízení jako jeden celek), mohl obdržet více nabídek, a to i od jiných dodavatelů působících na trhu, kteří mohli zadavateli předložit ekonomicky výhodnější nabídky než vybraný uchazeč, s nímž zadavatel uzavřel smlouvu na veřejnou zakázku, v důsledku čehož mohlo dojít k úspoře finančních prostředků z veřejných zdrojů. Tento následek je pak umocněn tím, že míra omezení hospodářské soutěže byla takové intenzity, že účinná soutěž byla vyloučena, neboť zadavatel obdržel nabídku pouze od jediného (vybraného) uchazeče.
91. Jako polehčující okolnost Úřad zohlednil účel, jehož mělo být realizací posuzované veřejné zakázky dosaženo, a tedy obecně řečeno zajištění odpovídajících zdravotních služeb pro pacienty zadavatele. V této souvislosti nelze pominout ani skutečnost, že veřejné zakázky s obdobným předmětem plnění spočívajícím v dodání zdravotnických přístrojů na daná pracoviště zadavatele byly dle údajů z Věstníku veřejných zakázek v minulosti již několikrát

zrušeny a tato plnění nebylo možné opakovaně zajistit, což mohlo situaci zadavatele nepochybně zkomplikovat.

92. V rámci polehčujících okolností Úřad též zohlednil, že zadavatel zadal předmětnou podlimitní veřejnou zakázku v otevřeném řízení, tedy v „přísnějším“ režimu, než kdyby ji zadával např. ve zjednodušeném podlimitním řízení, což vzhledem k její předpokládané hodnotě mohl učinit. Nadto zadavatel uveřejnil oznámení o zahájení zadávacího řízení nejen ve Věstníku veřejných zakázek, ale rovněž i v Úředním věstníku Evropské unie, a tedy zakázku zpřístupnil potenciálně většímu okruhu dodavatelů (vzhledem k vymezení předmětu zakázky však bez kýženého efektu).
93. K uložení pokuty za spáchání správního deliktu uvedeného ve výroku I. tohoto rozhodnutí Úřad dále uvádí, že při stanovení výše sankce je nutné postupovat v souladu se zásadou absorpce, která se uplatní při postihu souběhu správních deliktů. Jak již v minulosti dovodil Nejvyšší správní soud (např. v rozsudku ze dne 18. 6. 2009, č. j. 1 As 28/2009-62, nebo v rozsudku ze dne 31. 10. 2008, č. j. 5 Afs 9/2008-328), při trestání správních deliktů tímž správním orgánem se přiměřeně uplatní i principy ovládající souběh trestných činů. Nutnost aplikovat trestněprávní instituty i při trestání správním orgánem vyplývá z obecné potřeby použít ve prospěch obviněného analogii z trestního práva všude tam, kde vzhledem k neexistenci jednotného kodexu správního trestání v českém právním řádu nejsou výslovně upraveny některé základní zásady a instituty, jež by měly být zohledněny v případě jakéhokoliv veřejnoprávního deliktu. Použití analogie ve správním trestání je v omezeném rozsahu přípustné tehdy, pokud právní předpis, který má být aplikován, určitou otázku vůbec neřeší, a nevede-li výklad za pomoci analogie ani k újmě účastníka řízení, ani k újmě na ochraně hodnot, na jejichž vytváření a ochraně je veřejný zájem (viz rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 4. 2008, č. j. 1 As 27/2008-67, a ze dne 31. 5. 2007, č. j. 8 As 17/2007-135). Pro ukládání trestů za správní delikty se proto musí uplatnit obdobné principy a pravidla jako pro ukládání trestů za trestné činy.
94. Úprava zákona o veřejných zakázkách je ve vztahu k trestání souběhu správních deliktů na rozdíl od úpravy trestněprávní neúplná. Zejména pak neřeší moment, do kdy je správní delikty možno považovat za sbíhající se ani způsob trestání sbíhajících se správních deliktů. Souhrnné či úhrnné tresty, jimiž se postihuje souběh trestných činů, přitom představují pro pachatele výhodnější postup, neboť je v nich zohledněna skutečnost, že pachatel se dopustil dalšího trestného činu, aniž byl varován odsuzujícím rozsudkem týkajícím se dřívějšího trestného činu.
95. Při aplikaci zásady absorpce je proto nutné vycházet z příslušných ustanovení trestního zákoníku¹, avšak je zřejmé, že pro důsledné použití pravidel obsažených v daných ustanoveních (např. současné zrušení výroku o trestu uloženém pachateli dřívějším rozhodnutím) chybí dostatečný právní základ. Úřad je však povinen při ukládání sankce za spáchání správního deliktu v souladu se zásadou absorpce přihlídnout k tomu, zda by neměl být (dle pravidel trestního práva) ukládán úhrnný či souhrnný trest a zohlednit tuto skutečnost při stanovení výše pokuty za spáchání správního deliktu.
96. V souladu s již citovanou zásadou absorpce v rámci správněprávního trestání Úřad proto posoudil, zda se zadavatel nedopustil právě projednávaného správního deliktu dříve,

než bylo vydáno rozhodnutí, jímž mu byla uložena pokuta za spáchání jiného správního deliktu.

97. Jak již bylo uvedeno v bodu 85 odůvodnění tohoto rozhodnutí, ke spáchání právě projednávaného správního deliktu došlo dne 24. 8. 2015. Z úřední činnosti je Úřadu známo, že dne 9. 11. 2016 vydal ve správním řízení vedeném pod sp. zn. S0631/2016/VZ rozhodnutí z téhož dne, kterým zadavateli uložil pokutu za spáchání správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona, kterého se zadavatel dopustil tím, že při zadávání veřejné zakázky „Zdravotnické přístroje - část 10 - Mikrobiologie“ v otevřeném řízení, jehož formulář „Oznámení o zadání zakázky“ byl ve Věstníku veřejných zakázek uveřejněn dne 10. 8. 2015 pod evidenčním číslem zakázky 507838, porušil zásadu zákazu diskriminace stanovenou v § 6 odst. 1 zákona v návaznosti na § 98 odst. 1 zákona tím, že nerozdělil předmět veřejné zakázky „Zdravotnické přístroje - část 10 - Mikrobiologie“ na části, a to na část dodávky spektrofotometru a na část dodávky anaerobního boxu, ačkoliv povaha předmětu plnění veřejné zakázky rozdělení na části připouštěla a zároveň rozdělení veřejné zakázky na části nebránila aplikace § 13 odst. 3 zákona, přičemž tento jeho postup mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky, a zadavatel již uzavřel s vybraným uchazečem BioVendor - Laboratorní medicína a.s., IČO 634 71 507, se sídlem Karásek 1767/1, 621 00 Brno, smlouvu na veřejnou zakázku. Za daný správní delikt, jehož se zadavatel dopustil dne 28. 7. 2015, mu byla podle § 120 odst. 2 písm. a) zákona uložena pokuta ve výši 100 000 Kč.
98. S ohledem na výše uvedené Úřad konstatuje, že správní delikt uvedený v bodu 97 odůvodnění tohoto rozhodnutí a právě projednávaný správní delikt jsou sbíhajícími se správními delikty, za jejichž spáchání by bylo na místě dle principů trestního práva uložit souhrnný trest. Jelikož však, jak již bylo uvedeno výše, k takovému postupu nemá Úřad dostatečnou právní oporu v příslušných právních předpisech (tj. zejména ve správním řádu), Úřad postupoval při aplikaci zásady absorpce *per analogiam* tak, že přihlédl k již uložené pokutě a tuto zohlednil při ukládání pokuty za právě projednávaný správní delikt.
99. Úřad při stanovení výše pokuty přihlédl i k ekonomické situaci odpovědného subjektu, neboť v určitém případě se pokuta, byť uložená v minimální výši, může jevit jako „nespravedlivá“. Nepřípustné jsou pak takové pokuty, jež mají likvidační charakter. Na základě údajů uvedených ve „Výroční zprávě 2015“ zadavatele, Karlovarské krajské nemocnice, uveřejněné ve Sbírce listin dostupné na adrese (<https://or.justice.cz/ias/ui/vypis-sl-detail?dokument=45017906&subjektId=710124&spis=473566>), vyplývá, že zadavatel dosáhl v tomto uvedeném roce výsledku hospodaření ve výši 289 000 Kč před zdaněním. Vzhledem k této skutečnosti a dále vzhledem k tomu, že zadavatel v rámci svého ročního rozpočtu disponuje s finančními prostředky převyšujícími 1 miliardu Kč, Úřad konstatuje, že stanovenou výši pokuty nelze považovat za likvidační.
100. Pokuta uložená zadavateli za nedodržení postupu stanoveného zákonem má splnit dvě základní funkce právní odpovědnosti, a to funkci represivní – postih za porušení povinností stanovených zákonem, a především funkci preventivní, která směřuje k předcházení porušování zákona, resp. k jednání, které je se zákonem v souladu. Je tedy třeba mít na paměti, že uložená pokuta musí být natolik intenzivní, aby byla zadavatelem pocíťována jako újma, neboť uložením velmi nízké pokuty by nedošlo k naplnění jejího účelu, tj. sankce za protiprávní jednání. Po zvážení všech okolností případu a uvážení všech argumentů proto Úřad uložil pokutu v dolní polovině možné sazby ve výši 60 000 Kč (šedesát tisíc korun

českých), přičemž ji posoudil vzhledem k souvislostem případu jako dostačující a možnostem zadavatele přiměřenou.

101. Na základě výše uvedených skutečností a po zhodnocení všech okolností Úřad rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto rozhodnutí.
102. Pokuta je splatná do dvou měsíců od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Celního úřadu pro Jihomoravský kraj zřízený u pobočky České národní banky v Brně číslo 3754-17721621/0710, variabilní symbol – IČO zadavatele.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí lze do 15 dnů ode dne jeho doručení podat rozklad k předsedovi Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, a to prostřednictvím Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže – Sekce veřejných zakázek, tř. Kpt. Jaroše 1926/7, Černá Pole, 604 55 Brno. Včas podaný rozklad má odkladný účinek. Rozklad a další podání účastníků učiněná v řízení o rozkladu se podle § 117c odst. 1 písm. b) zákona činí v elektronické podobě podepsané uznávaným elektronickým podpisem.

otisk úředního razítka

JUDr. Josef Chýle, Ph.D.
místopředseda

Obdrží

Karlovarská krajská nemocnice a.s., Bezručova 1190/19, 360 01 Karlovy Vary

Vypraveno dne

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy